

**ΤΜΗΜΑ PROJECT Α' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΙΤΕΑΣ**

Α' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟ

**ΜΙΑ ΒΟΥΤΙΑ ΣΤΗΝ
ΑΠΕΡΑΝΤΗ
ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο κινηματογράφος ή αλλιώς σινεμά αποτελεί σήμερα την αποκαλούμενη και έβδομη τέχνη, δίπλα στη γλυπτική, τη ζωγραφική, το χορό, την αρχιτεκτονική, τη μουσική και τη λογοτεχνία. Αρχικά εμφανίστηκε περισσότερο ως μια νέα τεχνική καταγραφής της κίνησης και οπτικοποίησής της, όπως δηλώνει και ο ίδιος ο όρος (κινηματογράφος = κίνηση + γραφή). Στις μέρες μας ο κινηματογράφος έχει περάσει σε επιστημονικό επίπεδο παράγοντας χιλιάδες ταινίες κάθε χρόνο.

Η ιστορία του κινηματογράφου ξεκινάει με τους πρωτοπόρους εφευρέτες του και τις πρώτες τους ταινίες. Στην Αμερική ο εφευρέτης Thomas Edison, πνεύμα ανήσυχο, όταν ανακάλυψε τον φωνόγραφο, έβαλε σκοπό του να φτιάξει μια συσκευή που θα κατέγραφε ταυτόχρονα ήχο και εικόνες. Το πρώτο βήμα σε αυτό ήταν το "κινητοσκόπιο". Ο ίδιος δημιούργησε και το πρώτο κινηματογραφικό στούντιο. Στην ευρωπαϊκή πλευρά του ατλαντικού, μια οικογένεια με παράδοση στην κατασκευή φωτογραφικών πλακών, άρχισε τη δική της ενασχόληση με τα ζητήματα της κινούμενης εικόνας. Όλα ξεκίνησαν όταν ο πατέρας Antoine Lumière ανάμεσα στα εκθέματα στην μεγάλη έκθεση του Παρισιού το 1894, είδε το κινητοσκόπιο του Edison.

Αγόρασε ένα και το πήγε αμέσως στους δυο γιούς του. Η ιδέα για μια μηχανή λήψης και προβολής μαζί σε φιλμ και η δημιουργία μιας ταινίας που θα προβάλλεται σε μια μεγάλη οθόνη για να μπορούν να τη δούν πολλοί θεατές δεν άργησε να έρθει. Το όνομα του νέου θεάματος: Κινηματογράφος και η πρώτη ημερομηνία δημόσιας προβολής 28 Δεκεμβρίου 1895. Οι αδελφοί Λιμιέρ ανοίγουν το πρώτο σινεμά στο Παρίσι και προβάλλουν την πρώτη κινηματογραφική ταινία, η οποία διαρκεί ένα λεπτό. Ο ανθρώπινος πολιτισμός αλλάζει όψη.

Ο κινηματογράφος ως τέχνη

Ένας από τους πρώτους κινηματογραφιστές που χρησιμοποίησε την διαθέσιμη τεχνική της εποχής με σκοπό την παραγωγή ταινιών κάτω από όρους τέχνης, υπήρξε ο Ζωρζ Μελιέ, ο οποίος θεωρείται και από τους πρώτους κινηματογραφικούς σκηνοθέτες. Οι ταινίες του πραγματεύονταν θέματα από το χώρο του φανταστικού, ενώ η ταινία του Ταξίδι στη Σελήνη (Le voyage dans la lune, 1901) υπήρξε πιθανότατα η πρώτη που προσπάθησε να περιγράψει ένα ταξίδι στο διάστημα. Επιπλέον, εισήγαγε τεχνικές οπτικών εφέ, ενώ για πρώτη φορά πρόβαλε έγχρωμες ταινίες, χρωματίζοντας την κινηματογραφική ταινία (καρρέ) με το χέρι.

Με αφετηρία τις νέες δυνατότητες που αναδείχθηκαν, ο κινηματογράφος μετασηματίστηκε διεθνώς σε μία δημοφιλή μορφή τέχνης, ενώ παράλληλα πολλοί κινηματογραφικοί χώροι δημιουργήθηκαν με αποκλειστικό σκοπό την προβολή ταινιών. Εκτιμάται ότι το 1908, στις Ηνωμένες Πολιτείες υπήρχαν περίπου 10.000 κινηματογράφοι. Οι ταινίες της εποχής ήχαν διάρκειας δέκα έως δεκαπέντε λεπτών, αλλά σταδιακά η διάρκειά τους αυξήθηκε. Σημαντική συμβολή σε αυτό είχε ο Αμερικανός σκηνοθέτης D. W. Griffith, στον οποίο ανήκουν μερικά από τα πρώτα ιστορικά έπη του κινηματογράφου. Το 1912 (ή 1911) ο θεωρητικός χρησιμοποίησε για πρώτη φορά σε δοκίμιό του τον όρο έβδομη τέχνη για να περιγράψει τον κινηματογράφο.

Τα πρώτα βήματα του κινηματογράφου

Ένα άλογο, ο Όξιντεντ, που καλπάζει και σπάζει τεντωμένα σχοινιά που βρίσκει στο δρόμο του αποτελεί το πρώτο κινούμενο πράγμα, που οδήγησε στην ανάπτυξη των κινηματογραφικών ταινιών, αποτυπώθηκε σε μια φωτογραφική ενότητα αποτελούμενη από 24 φωτογραφίες προβαλλόμενες σε γρήγορη κίνηση. Δημιουργός αυτού ο [Eadweard Muybridge](#) στις 19 του

Ιουνίου του 1878. Το κόνσεπτ του ήταν να δείξει ότι τα άλογα που καλπάζουν σηκώνουν και τις τέσσερις σπλές από το έδαφος.

Κινητοσκόπιο

Το κινητοσκόπιο (Kinetoscope) ήταν μία μηχανή παρουσίασης ταινιών, πρόδρομος της σύγχρονης κινηματογραφικής μηχανής προβολής. Αναπτύχθηκε από τον Ουίλλιαμ Ντίκσον στα εργαστήρια του Αμερικανού εφευρέτη Τόμας Έντισον, στον οποίο αποδίδεται και η αρχική σύλληψη της ιδέας κατασκευής του. Η εφεύρεση του κινητοσκοπίου συνδύαζε τη φωτογραφία και την τεχνολογία αναπαράστασης της κίνησης της εικόνας, προβάλλοντας διάτρητο φιλμ των 35 χιλιοστών. Η εικόνα γινόταν ορατή με τη μέθοδο του στερεοσκοπίου.

Η ανάπτυξη του κινητοσκοπίου βασίστηκε σε προγενέστερες ανακαλύψεις. Πιθανόν για αυτό το λόγο, ο Τόμας Έντισον κατοχύρωσε την εφεύρεσή του με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μόνο στις ΗΠΑ και δεν επιχείρησε να κατοχυρώσει την εφεύρεση διεθνώς, γεγονός που επέτρεψε την αντιγραφή και περαιτέρω εξέλιξη της, ευνοώντας με αυτό τον τρόπο την ταχύτερη εξέλιξη του κινηματογράφου.

Η πρώτη δημόσια παρουσίαση του πρωτότυπου κινηματοσκοπίου έλαβε χώρα στις 20 Μαΐου του 1891, ενώ στις 9 Μαΐου του 1893 έγινε η επίσημη παρουσίαση του, ως ολοκληρωμένη πλέον εφεύρεση, στο Ινστιτούτο Τεχνών και Επιστήμης του Μπρούκλιν.

Μουτοσκόπιο

Το μουτοσκόπιο αποτελεί μία μορφή εικονοσκοπίου που εφευρέθηκε από τον Χέρμαν Κάσλερ το 1894. Είχε μια σειρά από καρτέλες με τυπωμένες εικόνες ενός κινούμενου αντικειμένου. Με

το γύρισμα μιας λαβής ξεφυλλίζονταν οι καρτέλες και οι φιγούρες εκινείτο.

Το Φιλμ

- Σε κάθε κινηματογραφική προβολή μπροστά στα μάτια του θεατή περνούν εκατοντάδες μέτρα φιλμ. Ένα λεπτό κινηματογράφου απαιτεί πάνω από 27μ. φιλμ και μια μεγάλη μήκους ταινία 2,5χλμ. Σήμερα υπάρχει μια ολόκληρη βιομηχανία που προμηθεύει τις κινηματογραφικές εταιρίες με φιλμ σε τεράστιες ποσότητες, το επεξεργάζεται και παράγει τις κόπιες που προβάλλονται στους κινηματογράφους. Στο παρελθόν χρησιμοποιούσαν διαφόρων διαστάσεων φιλμ, αλλά για τις σημερινές ταινίες μεγάλου μήκους χρησιμοποιούν τη στάνταρ διάσταση των 35χιλ
Το σχήμα βασίζεται στο μέγεθος του πρώτου φιλμ που έφτιαξε ο Τζώρτζ Ίστμαν από το Ρότσεστερ των ΗΠΑ με πρότυπο το μέγεθος γυάλινων φωτογραφικών πλακών που κατασκεύαζε. Ξεκινώντας από το μεγαλύτερο τζάμι παραθύρου που υπήρχε, χώριζε συνέχεια στα δύο τα τετράγωνα μέχρι να βρει το μέγεθος που ήθελε. Το φιλμ που χρησιμοποιούμε σήμερα βασίστηκε στα παράθυρα του Ρότσεστερ του 1885
- Στις πρώτες μηχανές λήψης έπρεπε να χρησιμοποιούν φαρδιές λωρίδες φιλμ για να βγει η σωστή εικόνα στην οθόνη επειδή η ποιότητα των φιλμ ήταν κακή
- Το 1923 παρουσιάστηκαν τα φιλμ των 16χιλ. για ερασιτεχνικές ταινίες. Ήταν άφλεκτα και προτιμήθηκε η διάσταση των 17.5 χιλιοστών για να πάψουν οι ερασιτέχνες να κόβουν στη μέση τα φιλμ των 35 χιλ. Σήμερα πολλές ταινίες γυρίζονται στα φιλμ των 16χιλ.
- Ένας από τους πρώτους κινηματογραφιστές που χρησιμοποίησε την διαθέσιμη τεχνική της εποχής με σκοπό την παραγωγή ταινιών κάτω από όρους τέχνης, υπήρξε ο Ζορζ Μελιέ, ο οποίος θεωρείται και από τους πρώτους κινηματογραφικούς σκηνοθέτες. Οι ταινίες της εποχής ήταν διάρκειας δέκα έως δεκαπέντε λεπτών, αλλά σταδιακά η διάρκειά τους αυξήθηκε. Σημαντική συμβολή σε αυτό είχε ο Αμερικανός σκηνοθέτης D. W. Griffith, στον οποίο ανήκουν μερικά από τα πρώτα ιστορικά έπη του κινηματογράφου. Το 1912 (ή 1911) ο θεωρητικός χρησιμοποίησε για πρώτη φορά σε δοκίμιό του τον όρο έβδομη τέχνη για να περιγράψει τον κινηματογράφο.

Βουβός Κινηματογράφος

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920, ο κινηματογράφος παρέμενε χωρίς ήχο (βουβός κινηματογράφος) και συχνά οι προβολές ταινιών συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική. Η ιστορία του ηχογραφημένου κινηματογραφικού ήχου ξεκίνησε το 1926, όταν η Warner Brothers παρουσίασε μία συσκευή (Vitaphone), η οποία έδινε τη δυνατότητα αναπαραγωγής μουσικής, μέσω ενός δίσκου που συγχρονιζόταν με την μηχανή προβολής της ταινίας. Βασισμένη σε αυτή τη νέα τεχνολογία, στα τέλη του 1927, κυκλοφόρησε η ταινία *The Jazz Singer*, η οποία αν και κατά το μεγαλύτερο μέρος της ήταν βουβή, υπήρξε η πρώτη που περιείχε διαλόγους. Βουβός κινηματογράφος

- Ο όρος βουβός κινηματογράφος χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις ταινίες (βουβές ταινίες) που δεν είχαν συγχρονισμένο ηχογραφημένο ήχο και πιο συγκεκριμένα δεν είχαν ηχητικούς διαλόγους
- Η ιδέα συνδυασμού κινούμενων εικόνων με ήχο είναι παλιά όσο και ο κινηματογράφος αλλά λόγω τεχνικών δυσκολιών ο συγχρονισμός διαλόγων έγινε πρακτικός στο τέλος της δεκαετίας του 1920.

Ομιλών κινηματογράφος

- Έγχρωμες ταινίες είχαν ήδη εμφανιστεί από τις αρχές του 20ου αιώνα, μέσω του χρωματισμού των κινηματογραφικών καρτέ με το χέρι, μέθοδος που εγκαταλείφθηκε σταδιακά, σε συνδυασμό και με την αύξηση της διάρκειας των ταινιών.
- Ανάμεσα στις πρώτες συνθετικές μεθόδους προσθήκης χρώματος, υπήρξε η Technicolor, η οποία τελειοποιήθηκε το 1941 (Monopack Technicolor), αν και παρέμενε ακριβή λόγω των περίπλοκων σταδίων διαχωρισμού και εμφάνισης των χρωμάτων.
- Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εμφανίστηκε επιπλέον το έγχρωμο αρνητικό φιλμ της εταιρίας Eastman Kodak, το οποίο δεν απαιτούσε διαδικασία διαχωρισμού των χρωμάτων. Αν και μέχρι τη δεκαετία του 1950, η παραγωγή έγχρωμων ταινιών μειωνόταν, κατά τη δεκαετία του 1960 και χάρη στην ανάπτυξη της σχετικής τεχνολογίας, ο έγχρωμος κινηματογράφος επικράτησε

Ο ορισμός του σεναρίου

Ο ορισμός του σεναρίου μοιάζει με τον ορισμό που δίνει η γραμματική στο ουσιαστικό - μιλάει δηλαδή για ένα πρόσωπο (ή πρόσωπα) που, μέσα σε ένα καθορισμένο χώρο, δρα (ή δρουν) παράγοντας πράξεις.

Ο κινηματογράφος είναι ένα οπτικό μέσον, που δραματοποιεί κάποιο μύθο.

Αυτός ο μύθος έχει αρχή - μέση - τέλος.

Χωρίς δράση δεν υπάρχει σενάριο (και κατ' επέκταση κινηματογράφος)

Σενάριο λοιπόν είναι μια ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΙΩΜΕΝΗ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ.

Οι διάλογοι προωθούν τη δράση, έχουν αμεσότητα.

β. Δρω > Δράση > Δράμα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ του μύθου είναι ο τρόπος που ο ήρωας παραμερίζει τα εμπόδια που του παρουσιάζονται.

ΗΡΩΑΣ σημαίνει: πρόσωπο που ΔΡΑ.

Οι πράξεις του (δράσεις του) δεν είναι τυχαίες. Καθοδηγούνται από μια αδυσώπητη ανάγκη: να ξεπεράσει τα εμπόδια που παρουσιάζονται και τον εμποδίζουν να φτάσει στο σκοπό του.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ είναι οι πράξεις του όχι τα λόγια του. Ήρωας σημαίνει πάνω απ' όλα συμπεριφορά, άποψη, στάση ζωής. Πως δηλαδή το συγκεκριμένο άτομο αντιλαμβάνεται τον κόσμο, ποια πράγματα προτιμά και ποια αποφεύγει.

Στο σενάριο τα λόγια έχουν νόημα μόνον όταν αποκαλύπτουν κάτι, όταν ωθούν το μύθο προς τα εμπρός

ΣΕΝΑΡΙΟ ΤΑΙΝΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ

Το σενάριο είναι απαραίτητο όταν πρόκειται να οπτικοποιήσουμε ένα θέμα αλλά και σε περιπτώσεις που πρόκειται να συνθέσουμε ένα θέμα από οπτικό υλικό που ήδη υπάρχει (π.χ. να στηριχθούμε σε υλικό επικαίρων για να κάνουμε ένα ιστορικό ντοκιμαντέρ).

Η τηλεόραση δραματοποιεί την κάθε είδηση, το κάθε ρεπορτάζ. Για να κάνουμε ένα βιντεοκλίπ, μια ταινία μικρού μήκους, μια τηλεοπτική σειρά, το σενάριο είναι απαραίτητο.

Η βάση όμως όλων αυτών είναι η ταινία μεγάλου μήκους με υπόθεση (fiction). Το κινηματογραφικό σενάριο έχει αξιοποιήσει και στηρίζεται στους κανόνες της κλασσικής δραματουργίας. Βεβαίως υπάρχουν δεκάδες διαφορετικές απόψεις όχι μόνο για το πως γράφεται ένα σενάριο αλλά και για τις βασικές του αρχές.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ

Κάθε σενάριο μοιάζει με τη ζωή:

Γέννηση - ζωή - θάνατος

Αρχή - μέση - τέλος

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Αρχή - μέση - τέλος

Πράξη 1 - Πράξη 2 - Πράξη 3

δέση - σύγκρουση – λύση

Μοντάζ

Το Μοντάζ είναι το κυριότερο εκφραστικό μέσο του κινηματογράφου. Κατά πολλούς θεωρητικούς είναι αυτό που το ξεχωρίζει από τις άλλες τέχνες. Χωρίς αυτό, ισχυρίζονται, δεν θα μπορούσε να υπάρξει ο κινηματογράφος. Όπως και να έχει στο Μοντάζ οφείλεται σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό η δημιουργία της κινηματογραφικής γλώσσας. Στην διαλεκτική διεργασία του Ντεκουπάζ-Μοντάζ, όπως σωστότερα έπρεπε να λέγεται, οφείλεται σε καταλυτικό βαθμό η δημιουργία του κινηματογραφικού χωρόχρονου, του ρυθμού, της ιδέας, της αφηγηματικής δομής μιας ταινίας.

Αντίθετα από ότι έχει επικρατήσει στον πολύ κόσμο αλλά και στους ανθρώπους του κινηματογράφου, το Μοντάζ δεν αποτελεί πάνω από όλα μια τεχνική διεργασία. Είναι κυρίως μια καλλιτεχνική διεργασία.

Ακόμα και όταν νομίζουμε ότι δεν υπάρχει μοντάζ, όταν θεωρούμε ότι έχει καταργηθεί, όπως στις περιπτώσεις των μονοπλάνων και των πλάνων σεκάνς, αν το δούμε σαν μια αναλυτικο-συνθετική διαδικασία όπου το μυαλό του καλλιτέχνη ντεκουπάρει, κομματιάζει «τεμαχίζει» την πραγματικότητα για να τη συνθέσει εκ νέου με την μορφή του καλλιτεχνικού του οράματος, του υποκειμενικού κινηματογραφικού του σύμπαντος και τότε υπάρχει μοντάζ αλλά στην περίπτωση αυτή θα το αποκαλούσαμε «μοντάζ εκ των προτέρων» ή «ντεκουπάζ εκ των υστέρων» αναδεικνύοντας την υφή της απόλυτα διαλεκτικής και γοητευτικής αυτής καλλιτεχνικής διεργασίας.

ΤΑΙΝΙΕΣ 3D

Παρατηρείται πολύ μεγάλη άνθηση στον αριθμό των κινηματογραφικών ταινιών που χρησιμοποιούν τρισδιάστατα γραφικά ή είναι και εξ' ολοκλήρου κατασκευασμένες με τη χρήση τρισδιάστατων γραφικών. Σήμερα, η τεχνολογία παραγωγής 3D Animation έχει ως αποτέλεσμα την γραφική αναπαράσταση ανθρώπινων χαρακτήρων με άκρως ρεαλιστικό αποτέλεσμα, καθώς

μπορούμε φορώντας τα ειδικά γυαλιά να παρακολουθήσουμε ρεαλιστικές τρισδιάστατες ταινίες φτάνοντας την ψυχαγωγία μας στα ύψη!

Σε υλοποιήσεις Animation σε χώρους τριών διαστάσεων λαμβάνεται υπόψη η τρίτη διάσταση του βάθους πεδίου, δηλαδή η παράμετρος της μετατόπισης στο χώρο, σε αντίθεση με τα 2D μοντέλα όπου λαμβάνονται υπόψη μόνο οι παράμετροι του χρόνου και της μετατόπισης στο επίπεδο. Προκειμένου να παραχθούν τρισδιάστατα ρεαλιστικά εικονικά περιβάλλοντα απαραίτητος είναι ο σχεδιασμός μοντέλων. Τα τρισδιάστατα μοντέλα πρέπει να δημιουργηθούν και να τοποθετηθούν μέσα σε κάποιο σκηνικό συμπληρώνοντας όλες τις λεπτομέρειες όπως ο ρουχισμός των ηρώων και η φωνή τους, η μουσική υπόκρουση, η θέση της κάμερας, τα ειδικά εφέ. Το τελικό αποτέλεσμα είναι σε μία πλατφόρμα τρισδιάστατη με εικόνες με βάθος, φως, σκίαση και πολλαπλή προοπτική. Με τη βοήθεια διαφόρων λογισμικών στην αγορά για τη δημιουργία τρισδιάστατων εικόνων, που κυμαίνονται από τα φτηνότερα ως τα πιο επαγγελματικά, ο δημιουργός έχει το πλεονέκτημα ότι με 3D Animation μπορεί να κάνει ευκολότερα τις αλλαγές που χρειάζονται, να χρησιμοποιήσει μία μεγάλη γκάμα οπτικής τεχνοτροπίας και βεβαίως να περιορίσει τις ώρες εργασίας. Ενώ στα διδιάστατα κινούμενα σχέδια η “ζωγραφιά” ή η κίνηση γίνεται σε επίπεδη επιφάνεια με οριζόντιες και κάθετες γραμμές, στα τρισδιάστατα το εικονικό περιβάλλον ελέγχεται από τον υπολογιστή και τον προγραμματιστή.

Τέλος οι κινηματογράφοι τριών διαστάσεων είναι ένα μεγάλο βήμα στην τεχνολογία και στην ψυχαγωγία του κόσμου

TAINIES 4D

Οι ταινίες 4D περιλαμβάνουν εφέ με δονήσεις και παλμούς στα καθίσματα των θεατών, εξομοιωτές ανέμου και μυρωδιών καθώς και διάφορες άλλες αλλαγές στο περιβάλλον της αίθουσας οι οποίες θα ακολουθούν πιστά όσα συμβαίνουν στην οθόνη.

Η πιο επιτυχημένη από τις προσπάθειες της CJ 4DPlex ήταν η 4D μεταφορά του Kung Fu Panda 2. Σε αυτήν, τα καθίσματα είχαν μηχανισμούς δονήσεων, οι οποίοι έκαναν τον θεατή να νιώθει έμμεσα τα χτυπήματα ή τις πτώσεις που έβλεπε. Μάλιστα, στο τέλος της ταινίας, μπουρμπουλήθρες έπεσαν από την οροφή της αίθουσας έτσι ώστε να δημιουργηθεί μια εξομοίωση πυροτεχνημάτων.

Επίσης ενδιαφέρουσες ήταν οι αντιδράσεις όσων παρακολούθησαν τις ταινίες Transformers: Dark Of the Moon και Avatar. Κάποιοι δήλωσαν ενθουσιασμένοι με τον τρόπο που τα νέα εφέ επηρέασαν τη θέαση ενώ άλλοι έδειξαν τον προβληματισμό τους για τη ναυτία που τους προκάλεσε η μόνιμη μυρωδιά των εκρήξεων και του καμένου λάστιχου.

Παρόλα αυτά, η προσέλευση για το Avatar ήταν τόσο μεγάλη που η κορεατική εταιρεία αποφάσισε να ανοίξει τρεις ακόμα αίθουσες στις οποίες μάλιστα τα καθίσματα θα παίρνουν θέση εκτόξευσης και θα «πετάνε» όπως τα σκάφη της ταινίας.

Η CJ 4DPlex σχεδιάζει τώρα να δοκιμάσει την τεχνική του 4D στο απαιτητικότερο κοινό του Hollywood κι αν πετύχει εκεί, σκοπεύει να επεκταθεί και στην Ευρώπη.

Ξένος Κινηματογράφος 1920-1930

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920, ο κινηματογράφος παρέμενε χωρίς ήχο (βουβός κινηματογράφος) και συχνά οι προβολές ταινιών συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική. Η ιστορία του ηχογραφημένου κινηματογραφικού ήχου ξεκίνησε το 1926, όταν η WarnerBrothers παρουσίασε μία συσκευή, η οποία έδινε τη δυνατότητα αναπαραγωγής μουσικής, μέσω ενός δίσκου που συγχρονιζόταν με την μηχανή προβολής της ταινίας. Βασισμένη σε αυτή τη νέα τεχνολογία, στα τέλη του 1927, κυκλοφόρησε η ταινία “TheJazzSinger”, η οποία αν και κατά το μεγαλύτερο μέρος της ήταν βουβή, υπήρξε η πρώτη που περιείχε διαλόγους.

Κατά την περίοδο αυτή εμφανίστηκαν οι ακόλουθες ταινίες:

1920

- ❖ The Mark of Zorro
- ❖ Way Down East
- ❖ Pollyanna

1921

- ❖ The Kid
- ❖ The Four Horsemen of the Apocalypse
- ❖ Camille
- ❖ The Sheik
- ❖ TheGreatMoment

1922

- ❖ Robin Hood
- ❖ Cops
- ❖ Rosita
- ❖ Beyond the Rocks

1923

- ❖ Our Hospitality

1924

- ❖ Η Απεργία του Σεργκέι Αϊζενστάιν

1925

- ❖ Το Θωρηκτό Ποτέμκιν του Σεργκέι Αϊζενστάιν
- ❖ TheGoldRush
- ❖ The Dark Angel
- ❖ The Eagle
- ❖ The Son of the Sheik
- ❖ LittleAnnieRooney

1926

- ❖ Η Μάνα του Βσεβόλοντ Πουντόβκιν
- ❖ Don Juan
- ❖ Beau Geste
- ❖ The Scarlet Letter
- ❖ Sparrows

1927

- ❖ Οκτώβρης του Σεργκέι Αϊζενστάιν
- ❖ Love
- ❖ Flesh and the Devil
- ❖ Steamboat Bill Jr
- ❖ Sunrise
- ❖ Seventh Heaven

1928

- ❖ Το οπλοστάσιο του Αλέξανδρου Ντοβζένκο
- ❖ Θύελλα στην Ασία του Βσεβόλοντ Πουντόβκιν
- ❖ TheCameraman
- ❖ SadieThompson
- ❖ OurDancingDaughters
- ❖ StreetAngel

1929

- ❖ Ο Άνθρωπος με την Κινηματογραφική Μηχανή

- ❖ Η Γενική Γραμμή του Σεργκέι Αϊζενστάιν
- ❖ Condemned
- ❖ The Iron Mask
- ❖ The Taming of the Shrew
- ❖ Cocoanuts
- ❖ SpiteMarriage
- ❖ Coquette
- ❖ TheDivorcee
- ❖ HerOwnDesire
- ❖ TheTrespasser
- ❖ TheBlueAngel
- ❖ SunnySide Up

Οι σημαντικότεροι ηθοποιοί εκείνης της εποχής:

- ✚ John Barrymore ή John Blythe (1882-1942)
- ✚ Charlie Chaplin (1889-1977)
- ✚ Ronald Coleman (1891-1958)
- ✚ Gary Cooper ή Frank Cooper (1901-1961)
- ✚ Douglas Fairbanks ή Douglas Ulman (1883-1939)
- ✚ John Gilbert ή John Pringle (1895-1936)
- ✚ Buster Keaton ή Joseph Keaton (1895-1966)
- ✚ Rudolph Valentino ή Rodolfo Guglieimi (1895-1926)
- ✚ Greta Garbo (1905-1990)
- ✚ Lillian Gish (1896-1993)
- ✚ Joan Crawford ή Lucille Le Sueur (1904-1977)
- ✚ Mary Pickford (1993-1979)
- ✚ Norma Shearer (1900-1983)
- ✚ Gloria Swanson (1897-1983)
- ✚ Marlene Dietrich ή Maria Magdalene von Losch (1901-19920)
- ✚ Janet Gaynor ή Laura Gainor (1906-1984)
- ✚

Ξένος Κινηματογράφος 1940-1950

Έγχρωμες ταινίες είχαν ήδη εμφανιστεί από τις αρχές του 20ού αιώνα, μέσω του χρωματισμού των κινηματογραφικών καρρέ με το χέρι, μέθοδος που εγκαταλήφθηκε σταδιακά, σε συνδυασμό και με την αύξηση της διάρκειας των ταινιών. Ανάμεσα στις πρώτες συνθετικές μεθόδους προσθήκης χρώματος υπήρξε η Technicolor, η οποία τελειοποιήθηκε το 1941 (Monopack Technicolor), αν και παρέμεινε ακριβή λόγω των περίπλοκων σταδίων διαχωρισμού και εμφάνισης των χρωμάτων. Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εμφανίστηκε επιπλέον το έγχρωμο αρνητικό φιλμ της εταιρείας EastmanKodak, το οποίο δεν απαιτούσε διαδικασία δι διαχωρισμού των χρωμάτων. Αν και μέχρι τη δεκαετία του 1950, η παραγωγή έγχρωμων ταινιών μειοψηφούσε.

Ταινίες της δεκαετίας
1940-1950

- ❖ Ρώμη, Ανοχύρωτη Πόλη (1945) του Ρομπέρτο Ροσσελίνι
- ❖ Η πτώση του Βερολίνου (1949) του Mikhail Chiaureli
- ❖ Το αλάτι της γης (1954) του Χέρμπερτ Μπίμπερμαν
- ❖ Τα σταφύλια της οργής (1940) του Τζον Στάινμπεκ
- ❖ Ο κλέφτης των ποδηλάτων (1948) του Βιτόριο Ντε Σίκα
- ❖ Ο Μεγάλος Δικτάτωρ (1940) του Τσάρλι Τσάπλιν
- ❖ Luis Bunuel – Los Olvidados (1950) των Λουί Μπονιουέλ και Λουί Αλκορίτσα
- ❖ Υποψίες (1941) του Άλμπερτ Χίτσκοκ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1940-1950

1943

- Η θύελλα πέρασε ή Εσκότωσε για την τιμή μου
- Η φωνή της καρδιάς
- Καπετάν Σκορπιός
- Μάγια η τσιγγάνα
- Το δρομάκι του παραδείσου

1944

- Χειροκροτήματα

1945

- Διπλή θυσία ή Σιωπηλή σύρραξις
- Η ανθοπώλις των Αθηνών
- Η βίλα με τα νούφαρα
- Ραγισμένες καρδιές

1946

- Αδούλωτοι σκλάβοι
- Καταδρομή στο Αιγαίον ή Καταδρομή
- Παπούτσι από τον τόπο σου
- Πρόσωπα λησμονημένα

1947

- Η Κρήτη στις φλόγες ή Απαγωγή στην Κρήτη
- Μεγάλη αγάπη
- Μια ζωή ξαναρχίζει
- Παιδιά της Αθήνας

1948

- 100.000 λίρες ή Γαμπροί με δόσεις ή Εκατό χιλιάδες λίρες
- Άννα Ροδίτη

- Μαντάμ Σουσου
- Μαρίνος Κονταράς ή Μαρίνος Κονταράς|Ο Κουρσάρος του Αιγαίου
- Οι Γερμανοί ξανάρχονται
- Οχυρό 27
- Χαμένοι άγγελοι

1949

- Γερμανική περίπολος στην Κρήτη
- Γκρεμισμένα όνειρα
- Διαγωγή μηδέν
- Δυο κόσμοι
- Ερωτικό ταξίδι
- Κόκκινος βράχος ή Φωτεινή Σαντρή
- Τελευταία αποστολή

1950

- Έλα στο θείο
- Θύελλα στο φάρο ή Το σφάλμα μιας μητέρας
- Λυπηθείτε το παιδί μου ή Αμάρτησα για το παιδί μου
- Ο μεθύστακας
- Οι απάχηδες των Αθηνών
- Τα αρραβωνιάσματα

Ελληνικός Κινηματογράφος 1960-1970

Ο ελληνικός κινηματογράφος ξεκίνησε στις πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα. Η άνθησή του άρχισε μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο με 4-7 ταινίες το χρόνο. Από το 1974 μέχρι σήμερα η παραγωγή κυμαίνεται σε πολύ μικρά επίπεδα. Σημαντικές ταινίες στον Ελληνικό κινηματογράφο και ο Μιχάλης Κακογιάννης από τη Στέλλα ως τον Αλέξη Ζορμπά. Από το 1956 μέχρι το 1966 γύρισε ταινίες με θέματα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους. Σημαντικός σκηνοθέτης για τον ελληνικό κινηματογράφο ήταν και ο Βασίλης Γεωργιάδης του οποίου οι ταινίες Τα κόκκινα φανάρια (1963), το χόμα βάφτηκε κόκκινο (1965) γνώρισαν παγκόσμια επιτυχία και προτάθηκαν για όσκαρ καλύτερης ταινίας, ενώ Τα κορίτσια στον ήλιο (1968) προτάθηκε για χρυσή σφαίρα. Η κατάρα της μάνας (1961) Μην ερωτεύεσαι το Σάββατο (1962) Ραντεβού με μία άγνωστη (1968). Μεγαλύτεροι ηθοποιοί είναι η Αλεξάνδρα Λαδικού, Έλενα Ναθαναήλ, Ζωή Λάσκαρη, Άννα Φώνσου, Μέμα Σταθοπούλου, Μπέτυ Μοσχανά, Χριστίνα Σίλβα, Μάρθα Καραγιάννη, Μίρκα Καλατζοπούλου, Ελένη Προκοπιού

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1950-1960

Ο Γιώργος Τζοβέλλας, ένας πρωτοπόρος σκηνοθέτης, γύρισε την Καλπική Λύρα, ταινία που αποτελείται από τέσσερα σκετς. Το σπονδυλωτό αυτό κινηματογραφικό είδος είναι κάτι καινούργιο και όχι πολύ αρεστό στο ελληνικό κοινό. Και όμως η Καλπική Λύρα όπου παίχτηκε σημείωσε καταπληκτική επιτυχία. Είναι η ιστορία μιας καλπικής λύρας, που την κατασκεύασε ένας αγαθός, στο βάθος, ανθρωπάκος, που συνέρχεται γρήγορα από το πάθος της απληστίας και του παράνομου κέρδους και απαλλάσσεται από τις πονηρές του επιθυμίες για το

καλπικό κατασκευάσμα του. Η καλπική λύρα συνεχίζει ωστόσο τη σταδιοδρομία της και περνά από χέρι σε χέρι, διαγράφοντας και υπογραμμίζοντας καταστάσεις και ανθρώπινους χαρακτήρες, αρχίζοντας από τη σάτιρα για να καταλήξει στο δράμα. Μέσα απ' αυτήν την πορεία προβάλλει το κεντρικό νόημα του έργου του, που συνοψίζεται στο ότι η ζωή μας είναι ψεύτικη, επιφανειακή, αλλά μεγαλειώδης. Ο Γιώργος Τζαβέλλας χειρίζεται το θέμα του με πολλή ευαισθησία. Η ταινία του είναι απαλλαγμένη από κάθε υπερβολή και έχει μια γοητευτική και συναρπαστική λιτότητα. Η ευτυχία του έγκειται στο ότι δε μιμήθηκε κανέναν. Η Καλπική Λύρα είναι μια ταινία με γνήσιο ελληνικό χαρακτήρα. Πρωταγωνιστές της είναι ο Βασίλης Λογοθετίδης, Έλσα Λιβακού, Μίμης Φωτόπουλος, Ορέστης Μακρής, Δημήτρης Χορν και Έλλη Λαμπέτη που συντέλεσαν πολύ στην θριαμβευτική πορεία του έργου, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Ο Γιώργος Τζαβέλλας, αποτελεί ένα ανεκμετάλλευτο κεφάλαιο του ελληνικού κινηματογράφου. Άλλες ταινίες του Γιώργου Τζαβέλλα είναι : Ο μεθύστακας (1950) με τον Ορέστη Μακρή, Η Αγνή του Λιμανιού (1958) με μουσική του Μάνου Χατζιδάκι, το Σωφεράκι (1953) με το Μίμη Φωτόπουλο. Σημαντικές ταινίες έδωσε στον ελληνικό κινηματογράφο και ο Μιχάλης Κακογιάννης από τη Στέλλα ως τον Ζορμπά. Από το 1956 γύρισε ταινίες με θέματα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους. Μια πολύ αξιόλογη προσφορά του είναι ότι κατόρθωσε με σύγχρονη αίσθηση να μεταφέρει στην οθόνη την Ηλέκτρα, που βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Καννών. Είναι ίσως δύσκολο να τοποθετήσει και να χαρακτηρίσει κανείς το αναμφισβήτητο αξιόλογο και υποβλητικό στυλ του Κακογιάννη. Στις ταινίες που απηχούνται συμπυκνωμένα σε μια πολύ προσωπική καλλιτεχνική αυτονομία, τα σημαντικότερα δείγματα των τάσεων που σημειώνονται στην παγκόσμια κινηματογραφική τέχνη. Η φήμη του στο εξωτερικό είναι πολύ μεγάλη σε σχέση με την Ελλάδα. Άλλες αξιόλογες ταινίες του Μιχάλη Κακογιάννη είναι το « Κυριακάτικο ξύπνημα », το Κορίτσι με τα μαύρα και « Έτσι έσβησε η αγάπη μας » (που γυρίστηκε για λογαριασμό Ιταλών). Σημαντικός σκηνοθέτης εκείνης της εποχής ήταν ο Βασίλης Γεωργιάδης, με την ταινία « Οι άσσοι του γηπέδου » (1953). Επίσης, ο Κώστας Μανουσάκης έδωσε τις ταινίες « Έρωτας στους αμμόλοφους » (1958). Όμως διέπρεψαν και πολύ σκηνοθέτες. Ο Στ. Τατασόπουλος σκηνοθέτησε τη Μαύρη γη (1952), σε σενάριο του Νίκου Σφουρδέρα. Ο Άγγελος Τερζάκης με την Νυχτερινή Περιπέτεια (1954), Το πικρό ψωμί (1951), θύελλα στο φάρο, Ο Χρήστος Σπέντζος με τις ταινίες Αμάρτησα για το παιδί μου και Έτσι έσβησε η ζωή μου, ο Γιώργος Ζερβός με τα Τέσσερα Σκαλοπάτια (1951) και τη Λίμνη των πόθων (1958), ο Γιώργος Ασημακόπουλος με τον Πύργο των Ιπποτών (1952). Τα τελευταία χρόνια φάνηκαν αξιόλογοι νέοι λογοτέχνες με κορυφαίο τον πολυβραβευμένο στο εξωτερικό Θόδωρο Αγγελόπουλο. Αξιομνημόνευτες είναι τέλος οι σκηνοθέτες Μαρία Πλυτά, που γύρισε Τα αρραβωνιάσματα, το Βαφτιστικό και το Λουστράκο και η Λίλιαν Κουρκουλάκον, με την ταινία Στην πόρτα της κολάσεως (1960)

Διάσημοι Έλληνες Σεναριογράφοι

Δήμος Αβδελιώδης
Νίκος Αβραμέας
Θόδωρος Αγγελόπουλος
Έλενα Ακρίτα
Κώστας Ασημακόπουλος
Στάθης Βαλούκας
Ασημάκης Γιαλαμάς
Θανάσης Βαλτινός
Νίκος Βεργίτης
Παντελής Βούλγαρης
Γιώργος Γαλίτης
Χρήστος Γιαννακόπουλος
Βαγγέλης Γκούφας
Γρηγόρης Γρηγορίου
Γιάννης Δαλανίδης
Ντίνος Δημόπουλος
Κώστας Δούκας

Σωτήρης Κακίσης
Θοδωρής Καλλιοφατίδης
Γιάννης Κανδήλας
Τάκης Κανελόπουλος
Παναγιώτης Καποδίστριας
Γιώργος Καπουτζίδης
Κώστας Καραγιάννης
Μαλβίνα Κάραλη
Τάκης Καρνάτσος
Αντώνης Καφετζόπουλος
Σταυριανός Κιναλόπουλος
Μυρτώ Κουτοβά
Βαγγέλης Κοτρώνης
Θάνος Κοτσόπουλος
Γιώργος Λάνθιμος
Γιώργος Λαζαρίδης
Λάκης Λαζόπουλος

ΞΕΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000-2012

Κάποιες από τις πιο εμπορικές επιτυχίες είναι:

The Lord of the Rings
Star Wars
Toy Story
Independence Day
Titanic
Home Alone
Spider-Man
Superman
Batman
The Godfather
The Exorcist
Harry Potter
Pirates of the Caribbean

Κόστος βιντεοκάμερας τον 21ο αι.

Με το πέρασμα του χρόνου η τεχνολογία εξελίσσεται και έτσι νέες δυνατότητες παρέχονται στον άνθρωπο. Μία από αυτές είναι η δυνατότητα του για την αποθανάτιση μια εικόνας ή ενός ολόκληρου συμβάντος, με ήχο και εικόνα. Για την λήψη λοιπόν ενός βίντεο απαραίτητη είναι η βιντεοκάμερα! Πόσο όμως είναι το κόστος μιας βιντεοκάμερας στην σημερινή εποχή? Η τιμή της εξαρτάται από υλικά που συμβάλλουν στην καλύτερη παραγωγή βίντεο, όπως:

1. οθόνη αφής
2. Εσωτερική χωρητικότητα εγγραφής
3. Εγγραφή 3D
4. Εναλλάξιμοι φακοί
5. Ενσωματωμένη συσκευή προβολής
6. Εσωτερική μνήμη
7. Ανάλυση φωτογραφίας
8. Αδιάβροχη

Έτσι το κόστος μια βιντεοκάμερας μπορεί να ξεκινήσει από 70€, ενώ κάποιες μπορεί να φτάσουν και τις 10.000€. Βέβαια οι τιμές αυτές είναι μεταβλητές, ισχύουν δηλαδή μόνο για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο και –όπως είναι λογικό- όσο η τεχνολογία εξελίσσεται τόσο θα αυξάνεται και το κόστος της βιντεοκάμερας.

